

اخبار کارگری

رئیس کانون عالی انجمن های صنفی کارگران: سرمایه های کشور صرف تولید و اشتغال پایدار شود

رئیس کانون عالی انجمن های صنفی کارگران با تاکید بر جلب و جذب سرمایه گذاری های داخلی و خارجی می گوید: سرمایه های کشور باید در جهت تولید و اشتغال پایدار به کار گرفته شود.

ابولفضل فتح الهی در گفت و گو با ایسنا اظهار کرد: به دلیل آنکه انجام کارهای تولیدی دارای ریسک و سود ناشی از آن پایین است بانک ها تمایلی به سرمایه گذاری به خصوص در بخش تولید ندارند و این کار به جای حمایت از بخش تولید موجب نابودی کارخانه ها و بیکاری بسیاری از کارگران می شوند. وی ادامه داد: در کشورهای دیگر تسهیلات بانکی با نرخ سود بسیار اندک و تک رقمی در اختیار تولید کنندگان قرار داده می شود و حمایت به معنای واقعی از تولید کننده صورت می گیرد ولی متأسفانه بانک های ما بدون هیچ ضابطه و نظارتی در بخش ساخت و ساز و بنگاه داری وارد شده و از وظایف اصلی خود فاصله گرفته اند.

رئیس کانون عالی انجمن های صنفی کارگران کشور، تاکید کرد: چنانچه درصدی از منابع بانک ها به بخش تولید و صنعت تزریق شود نه تنها موجب احیای کارخانه های راکد و خاموش می شود بلکه به ایجاد اشتغال، رونق بازار کار، حفظ امنیت شغلی و در نهایت رشد و توسعه اقتصادی کمک می کند.

فتح الهی درباره حمایت مالی دولت و بانک ها از نظام تولید نیز گفت: معتقدم که اگر دولت می خواهد به بنگاه های تولیدی نقدینگی تزریق کند یا وام و تسهیلات اختصاص بدهد، تسهیلات دهی باید به شکلی باشد که در بازار تولید مزیت و ارزش افزوده ایجاد کند چرا که با توجه به افزایش هزینه های تولید و تأمین مواد اولیه و کاهش ارزش پول ملی، میزان تسهیلات یا نرخ بهره آن باید قابل توجه باشد تا انگیزه تولید و رقابت ایجاد کند.

تجمع کارگران آذربایک مقابل استانداری مرکزی

جمعی از کارگران واحد تولیدی، صنعتی آذربایک ظهر شنبه با حضور در میان سرداران اراک و در استانداری مرکزی، خواستار حمایت مسئولان در پیگیری معوقات حقوق خود شدند و از مسئولان خواستند تا مشکلاتشان را بررسی کنند.

یکی از کارگران که نخواست نامش فاش شود به ایرنا گفت: کارگران آذربایک مطالبه های صنفی دارند و تحرک سیاسی یا اجتماع مغایر با موازین قانونی در دستور کار نیست. وی ادامه داد: کارگران دغدغه تأمین معیشت دارند و پرداخت نشدن حقوق ماه های قبل تنها مطالبه این قشر است و از مسئولان می خواهیم تا کارگران را یاری کنند. در همین زمینه فرماندار اراک گفت: سهامداران عمده آذربایک با رویکرد تحول اقتصادی و حمایت از کار و سرمایه ایرانی و رسیدگی به امور کارگران باید تغییر نگرش دهند. حسین بختیاری افزود: بدنه دولت در استان مرکزی با تمام توان از حقوق جامعه کارگری دفاع می کند اما حل ریشه های مشکلات صنایع آذربایک منوط به حمایت های همه جانبه از سوی سهامداران اصلی در راستای جذب کار و مدیریت فروش و بازرگانی است.

کارگر بوکانی بر اثر ریزش دیوار جان باخت

مدیرعامل آتش نشانی بوکان گفت: حادثه ریزش دیوار در روستای داش آغل از توابع بخش سیمینه این شهرستان به مرگ یک کارگر جوان منجر شد.

فواد هاشمی در گفت و گو با ایرنا اظهار داشت: این حادثه عصر روز شنبه به آتش نشانی بوکان اطلاع داده شد که در پی آن یک گروه عملیاتی از آتش نشانان به محل حادثه در این روستا اعزام شدند. وی افزود: در این حادثه یک کارگر ۳۵ ساله که به همراه یک کارگر دیگر در حال تخریب دیوار یک منزل مسکونی در این روستا بود دچار حادثه شده و جان خود را از دست داد. هاشمی اضافه کرد: فرد دیگر نیز با کمک اورژانس ۱۱۵ به بیمارستان شهید دکتر قلی پور بوکان منتقل شد. این دومین حادثه از این دست است که در سال جاری در بوکان روی داده است. فروردین ماه سال جاری نیز در کوی مهندسین این شهر فروریزختن یک دیوار در حال ساخت روی کارگر ۴۰ ساله ای جان وی را گرفت.

وطن خواه: خصوصی سازی بیمه بیکاری، نان قرض دادن به کاربایی ها به قیمت گریز از پرداخت حق و حقوق قانونی کارگر است. برخی از کسانی که شرکت های کاربایی می زنند، کارمندان سابق تأمین اجتماعی هستند که امروز بازنشسته شده اند و این گونه می خواهند در آمدزایی کنند

کارمندان لایه میانی سابق تأمین اجتماعی هستند که امروز بازنشسته شده اند و این گونه می خواهند در آمدزایی کنند.

وطن خواه از دغدغه های دیگری هم پرده برمی دارد: شرکت های خصوصی وقتی متولی مقرری بیکاری باشند، خیلی راحت به بهانه های مختلف می توانند این مقرری را قطع کنند و کارگر بیکار را از حق و حقوقش محروم کنند. مثلاً ممکن است سه مرحله به کارگر، کاری را پیشنهاد دهند که مناسب نباشد و بعد به بهانه عدم قبول کارگر، مقرری بیکاری را قطع کنند. حتی در این بین، برخی شرکت ها ممکن است مرتکب تخلف بزرگتری شوند؛ یعنی بعد از قطع مقرری کارگر، یک پادو ماه دیگر به بهانه عدم قبول اجتماعی اطلاع دهند و در این بازه، مقرری کارگر را بگیرند و به جیب خودشان بریزند!

او ادامه می دهد: اینها همه سرمایه های کارگران است که در این بروکراسی زاید و رفت و برگشت های بی فایده، حیف و میل می شود. در واقع به نام کارگر ولی به کام واسطه ها!

این فعال کارگری تأکید می کند: عملکرد بخش خصوصی تا امروز به هیچ وجه رضایت بخش نبوده و خصوصی سازی بیمه بیکاری نیز که در امتداد همان عملکرد قبلی است، حتماً مشکل زا و غیر قابل قبول خواهد بود. مادر ایران بخش خصوصی نداریم. هر چه هست، فقط بخش خصولتی رانتی است. به گفته او، چشم طمع به درماندگی و بیکاری کارگر دوخته اند و می خواهند در ماندگی کارگر که ناشی از سیاست های غلط خود دولت است، سودآوری کنند!

وطن خواه تأکید می کند: هدفشان، رها کردن کارگر بیکار و درمانده در دنیای خودش، بدون کوچکترین حمایت و شانه خالی کردن دولت از وظایف حمایتی مندرج در قانون اساسی است. این وسط هم عده ای هم فربه می شوند.

برای کارگری که ۱۰ یا ۱۵ سال قبل از بیکار شدن، سابقه شغلی دارد، به معنای هزینه پردازی مجدد برای هیچ است. احتمال دارد در آینده نه چندان دور، کارگری که متقاضی بیمه بیکاری است و ناچاراً به شرکت های کاربایی مراجعه می کند، مجبور شود در دوره های آموزش اشتغال که بدون تردید پولی است، به عنوان پیش فرض دریافت مقرری بیمه بیکاری شرکت کند. این هزینه های مازاد را کارگر بیکار از کجا بیاورد بپردازد، کما اینکه همین الان هم وقتی کارگر بیکار به دفتر کاربایی مراجعه می کند باید ۲۵ هزار تومان هزینه ثبت نام بپردازد و کلی پور و کراسی طولانی راطی کند تا بتواند حق قانونی خود که مقرری بیکاری است را بگیرد. چرا یک عده باید از بیکاری مردم نان در بیاورند؟!

حال بهتر است مختصات اوضاع را درست ترسیم کنیم. آمارها نشان می دهد با وجود بالا بودن تعداد بیکاران و کارجویان تنها ۲۵۰ هزار نفر در کشور از مزایای بیمه بیکاری استفاده می کنند. با وجود کوچک بودن چتر بیمه بیکاری و خارج بودن بسیاری از بیکاران از زیر این چتر، دولت باز هم می خواهد کار را دشوار تر کند با بر اساس گزارش های مرکز آمار و اطلاعات راهبردی و وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی، حدود ۸۴ درصدی شمولان بیمه بیکاری، متاهل یا متکفل هستند. این آمار نشان می دهد در صورتی که مراحل دریافت مقرری بیمه بیکاری، دشوار تر شود، خانواده های بسیاری که معمولاً تک شاغل و مستاجر هستند، آسیب می بینند؛ آن هم آسیب بسیار جدی.

نابرض دادن به کاربایی ها

«عبدالله وطن خواه» فعال کارگری به انتقاد از طرح خصوصی سازی بیمه بیکاری می پردازد و می گوید: واگذاری بیمه بیکاری به کاربایی ها در راستای همان سیاست های چابک سازی یا کوچک سازی است که از مولفه های تعدیل ساختاری و نئولیبرالیسم، محسوب می شود. تحت عنوان برون سپاری، عملاً کارگران را از دریافت حق و حقوقی که خودشان قبلاً پرداخته اند، محروم می کنند. یکی از اولین نشانه های این محرومیت این است که قبلاً تأمین اجتماعی ثبت نام بیمه بیکاری را رایگان انجام می داد اما حالا کاربایی ها، ۲۵ هزار تومان پول می گیرند و ثبت نامی کنند!

به گفته وطن خواه، خصوصی سازی بیمه بیکاری، نان قرض دادن به کاربایی ها به قیمت گریز از پرداخت حق و حقوق قانونی کارگر است. او تأکید می کند: برخی از کسانی که شرکت های کاربایی می زنند،

چمنی: تشکیل های کارگری با این مساله که معاونت روابط کار قصد دارد مقرری بیمه بیکاری را به بخش خصوصی واگذار کند، به شدت مخالفند و در صورتی که عملی شود به دیوان عدالت اداری خواهند کرد

صورتی که عملی شود به دیوان عدالت اداری گزارش و شکایت خواهند کرد. نایب رئیس کانون عالی انجمن های صنفی کارگران با بیان اینکه پرداخت مقرری بیمه بیکاری منتهی بر سر کارگر نیست، گفت: کارگران در صدی از حق بیمه ای که ماهانه به تأمین اجتماعی پرداخت می کنند به عنوان مقرری بیمه بیکاری در شرایط خاص ذخیره می کنند و چنانچه بدون میل و اراده بیکار یا از کار اخراج شدند از آن محل به عنوان مقرری بیمه بیکاری استفاده می کنند.

چرا بی ایجاد مانع

بر سر راه بیمه بیکاری

سوال اینجاست که دولت چرا بدون مداخله نمایندگان کارگران، در مورد سرنوشت خدمات رفاهی کارگران، تصمیم می گیرد؛ آن هم تصمیمی که راه دریافت این خدمات را دشوار تر و پرهزینه تر می کند؟

سال ۹۵، مدیر کل دفتر هدایت نیروی کار و کاربایی های وزارت کار تأکید کرد: «افرادی که مشمول بیمه بیکاری می شوند باید دوره های آموزش اشتغال مجدداً در کاربایی ها بگذرانند تا شرایط برای حضور دوباره آنها در بازار کار فراهم شود». این آموزش مجدد

نقش واسطه ای برای شرکت های کاربایی قائل نیستند و آنها را به عنوان شرکت هایی معرفی می کنند که مشاوره شغلی به بیکاران می دهند و با استفاده از اطلاعات مربوط به بازار کار، از طریق طبقه بندی و پردازش آنها به دو طرف عرضه و تقاضای نیروی کار، کمک بزرگی می کنند اما در عمل قضیه به شکل دیگری است. این برنامه ریزی که از سال ها قبل شروع شده و امروز به نتیجه رسیده، تنها شانه خالی کردن از بخشی از وظایفی است که اصل ۴۳ قانون اساسی مبنی بر تأمین کار برای همه و اصل ۲۹ مبنی بر تأمین بیمه همگانی بر عهده دولت گذاشته است. جدا از همه این وظایف حاکمیتی، تأمین اجتماعی نهادی غیر دولتی است که با دسترسی خود کارگران، تأمین منابع می شود پس دولت نمی تواند به عنوان یک نهاد فرادستی برای تمشیت امور این سازمان تصمیم گیری کند. علاوه بر این، مقرری بیمه بیکاری، بخشی از دستمزد خود کارگر است که در سال های اشتغال به حساب تأمین اجتماعی او ریز شده تا در زمان بیکاری پیری یا از کار افتادگی بتواند از مزایای آن بهره مند شود. پس مقرری بیمه بیکاری، پرداخت از جیب خود کارگر به کارگر است و دولت ریالی برای این مقرری هزینه نمی کند. با این حساب، چرا باید عده ای این وسط به عنوان واسطه، مداخله کنند و از این پرداخت قانونی، نان در بیاورند؟!

مخالفت کارگران با

خصوصی سازی بیمه بیکاری

ناصر چمنی در این رابطه می گوید: تشکیل های کارگری با این مساله که معاونت روابط کار قصد دارد مقرری بیمه بیکاری را به بخش خصوصی واگذار کند، به شدت مخالفند و در

نیز تسری پیدا کرد و با این کار، بخش نیروی انسانی واحدهای خصوصی را خصوصی سازی مجدد کردند. کارگر واگذار شده به شرکت های پیمانکاری یا تأمین نیروی انسانی، یک کارگر امتیاز دایی شده است که هرگز دستش به کارفرمای اصلی نمی رسد و نمی تواند از او حق و حقوق قانونی خود را مطالبه کند. اکنون بی حقوق ترین کارگران، همین کارگران پیمانکاری هستند اما به نظر می رسد چابک سازی که همه حق و حقوق کارگران را تا امروز بلعیده، سر باز ایستادن ندارد. حالا چندی است که پرسه جدیدی کلید زده شده و می خواهند خدمات رفاهی کارگران را نیز خصوصی سازی کنند. تصویب نامه اخیر دولت و واگذاری بیمه بیکاری به کاربایی ها، در همین گفتمان قابل ارزیابی است اما این پرسه، یک ششبه کلید نخورده است. تصویب نامه اردیبهشت ماه هیات وزیران، در امتداد مسیری است که قبلاً طراحی و نشانه گذاری شده است.

تاریخچه خصوصی سازی

بیمه بیکاری

سال ۹۵ وزارت کار اعلام کرد سهم کاربایی ها در بازار کار تا پایان دولت یازدهم باید به بیش از ۳۰ درصد برسد. در سال ۹۵ سهم موسسات کاربایی ۲۳ درصد بود و وزارت کار برنامه ریزی کرده بود برای بهره گیری بیشتر از ظرفیت کاربایی های مجاز ظرف یک سال آینده یعنی تا پایان ۹۶، این سهم افزایش یابد. بعد از آن، در استان هایی مانند قزوین و البرز، طرح واگذاری کامل بیمه بیکاری به کاربایی ها به صورت پایلوت اجرا شد و در نهایت، این طرح فراگیر شد و همه کشور را در بر گرفت. دولت و کارشناسان دولتی

نسرین هزاره مقدم

اخیراً کارگرانی که از بدافتنای بیکار شده و برای دریافت بیمه بیکاری مراجعه کرده اند، مجبور شده اند یک پور و کراسی طولانی و کشدار را برای گرفتن مقرری ناچیز بیکاری پشت سر بگذارند؛ پور و کراسی ای که یک سرش شعب تأمین اجتماعی است و سر دیگر آن، شرکت های خصوصی به نام «کاربایی ها».

۲۱ اردیبهشت ماه سال جاری، تصویب نامه هیات وزیران، امور بیمه بیکاری را تمام و کمال به بخش خصوصی (شرکت های کاربایی) تفویض کرد. در این تصویب نامه، هدف از واگذاری بیمه بیکاری به بخش خصوصی، «کاهش هزینه های پرسنلی دولت» عنوان شده و از این واگذاری، تحت عنوان «خرید خدمات اداری از بخش خصوصی در اجرای قانون بیمه بیکاری» یاد شده است.

به نظر می رسد با این تصویب نامه رسمی و دولتی، پای خصوصی سازی به خدمات رفاهی کارگران نیز رسیده است. در مرحله اول خصوصی سازی، به بهانه کوچک سازی یا چابک سازی، از اواخر دهه ۷۰ اوایل دهه ۸۰ شمسی، محل کار و اشتغال کارگران، یعنی واحدهای تولیدی، صنعتی و خدماتی راه بخش خصوصی سپردند. در مرحله بعد، به همین میزان از کوچک سازی قناعت نکردند و با وارد کردن دلالت و واسطه ها به عرصه روابط کار، کارگران را از واحد محل خدمت خود منفک کرده و عقد قراردادهای شغلی را به شرکت های واسطه ای تحت عنوان شرکت های تأمین نیروی انسانی سپردند. در واقع کوچک سازی، از دولت به بخش خصوصی و صنایع

خبر

نمایندة پیشین زنجان در مجلس:

آقازاده ها به کرات از شرکت های شستا سر در آورده اند

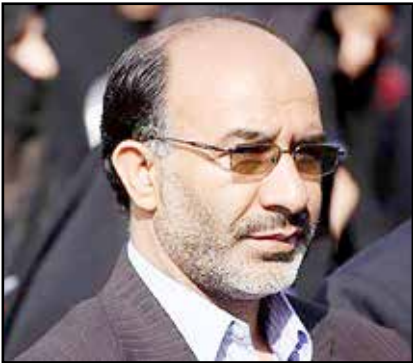
بود. وی با اشاره به اینکه هنوز بسیاری از نمایندگان مجلس و مسئولان نمی دانند سازمان تأمین اجتماعی بیت المال نیست بلکه حق الناس است، گفت: این به دلیل اعتماد کارگران و بازنشستگان به کسانی است که دغدغه کارگران و بازنشستگان را ندارند. علیمردانی، منفعت طلبی را مشکل اجتماعی دانسته و بیشترین عامل بی اعتمادی مردم به مسئولان را افزایش فساد در میان آنها دانسته و گفت: کارگران و بازنشستگان که اقشار آسیب پذیر جامعه را تشکیل می دهند و درآمدهای ناچیزی دارند، وقتی رقم های کلان سوء استفاده و اختلاس به گوش شان می رسد، دچار یاس و ناامیدی می شوند.

عضو هیات تحقیق و تفحص از تأمین اجتماعی با ابراز تأسف از اینکه بخش های بسیاری از تأمین اجتماعی به حیات خلوت سیاسیون تبدیل شده، گفت: متأسفانه بخش های اقتصادی تأمین اجتماعی از تعرض مصون نمانده که یکی از آنها شرکت های شستا است؛ به نوعی که با آقازاده ها از هیات مدیره های شستا سر در آورده اند و افراد سفارش شده بدون داشتن تخصص، حکم

نمایندة دوره نهم مجلس گفت: سه جانبه گرایی حق کارگران و بازنشستگان است و تنها راهکار رسیدن به این حق، اصلاح ساختار تأمین اجتماعی است. اکنون که طرح اصلاح ساختار تأمین اجتماعی در مجلس مطرح است، کارگران باید رابزنی خود را با نمایندگانی که حامی واقعی کارگران هستند افزایش دهند تا بتوانند این مصوبه را از مجلس بگیرند.

به گزارش ایلنا، محسن علیمردانی با تأکید بر اینکه هر جا کارگران و بازنشستگان ورود کرده اند، مشکلات تأمین اجتماعی کاهش یافته، گفت: اگر تأمین اجتماعی امروز مشکلات و چالش های بسیاری دارد به دلیل آن است که کارگران و بازنشستگان در زمینه این مشکلات ورود نکرده اند.

نمایندة زنجان در مجلس نهم گفت: متأسفانه این اشکال وجود دارد که بسیاری از تصمیمات نامناسب برای تأمین اجتماعی به دلیل تفکرات سیاسی بوده و اگر نگاه بیشتر نمایندگان مجلس، صنفی و با رویکرد حمایت از کارگران و بازنشستگان بود، اکنون وضعیت تأمین اجتماعی بهتر از این

۹ درصد، ۱۴ درصد حق بیمه های کارگران برای درمان تأمین اجتماعی هزینه می شود، گفت: افزایش هزینه درمان فاجعه است و بدتر این است که برای طرح تحول سلامت هم از جیب کارگران هزینه می کنیم. نمایندة دوره نهم مجلس بهترین زمان برای اصلاح ساختار و سه جانبه گرایی را همین ماه های پایانی مجلس دهم دانست و گفت: اکنون انتخابات نزدیک است و نمایندگان به رای کارگران و بازنشستگان نیاز دارند و کارگران نیز می توانند مدعیان واقعی حمایت از کارگران را شناسایی کنند.